

спеціальні державні органи такі, як Національний Банк України, Міністерство фінансів України, Фонд держмайна України, Державну комісію з цінних паперів та фондового ринку України та інші.

На даний момент ринок цінних паперів в Україні врегульований великою кількістю нормативно правових актів. Також забезпечене державне регулювання та визначена форма та методи впливу держави на регулювання цієї діяльності.

Література

1. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV. – К.: ЦУЛ, 2014. – 316 с.

2. Ромовська З. Українське цивільне право: Загальна частина. Академічний курс: підручник / З. Ромовська. – К.: Атіка, 2005. – 560 с.

УДК 342.349

Шевчук А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Устинова І. П., к.ю.н., доцент

ДЕЯКІ ЮРИДИЧНІ СКЛАДОВІ ІНСТИТУТУ ФІНАНСОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ

Особливе місце у будь-якій державі належить бюджету, який є її невід'ємним атрибутом, забезпечує соціально-економічний розвиток. Отже, правопорушення, що вчиняються у бюджетній сфері негативно впливають на все суспільство, на інтереси кожної особи.

На думку В. П. Нагребельного фінансове правопорушення визначається як дія або бездіяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання всіх форм власності, об'єднань громадян, посадових осіб, громадян України та іноземних громадян, наслідком яких стало невиконання фінансово-правових норм [1].

Традиційно у юридичній науці підставою для юридичної відповідальності є або правопорушення, або злочин. У тексті нового Бюджетного кодексу вилучено поняття бюджетного правопорушення. На погляд А. Й. Іванського це пов'язано також із тим, що законодавець не визнає фінансово-правової відповідальності, хоча про її існування аргументовано заявляє маса науковців [4]. Автор вважає дану позицію слушною, адже повинен мати місце термін фінансової відповідальності. Тому що він взаємопов'язаний із ще одним явищем у бюджетній сфері – фінансовим правопорушенням.

Статтею 121 Бюджетного кодексу України передбачено, що посадові особи, з вини яких допущено порушення бюджетного законодавства,

несутьцивільну, дисциплінарну, адміністративну або кримінальну відповідальність згідно із законом [2].

Порушення бюджетного законодавства, вчинене розпорядником чи одержувачем бюджетних коштів, може бути підставою для притягнення до відповідальності згідно з законами України його керівника чи інших відповідальних посадових осіб, залежно від характеру вчинених ними діянь.

Вказана норма є відсилочною, оскільки конкретні склади правопорушень та злочинів визначені спеціальними законами.

Відповідно до частини 1 статті 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення на посадових осіб може бути накладено штраф від тридцяти до п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за вчинення наступних правопорушень:

— включення недостовірних даних до бюджетних запитів, що призвело до затвердження необґрунтованих бюджетних призначень або необґрунтованих бюджетних асигнувань;

— порушення вимог Бюджетного кодексу України при здійсненні попередньої оплати за товари, роботи та послуги за рахунок бюджетних коштів, а також порушення порядку здійснення такої оплати;

— здійснення платежів за рахунок бюджетних коштів без реєстрації бюджетних зобов'язань, за відсутності підтвердних документів чи при включенні до платіжних документів недостовірної інформації, а також безпідставна відмова у проведенні платежу органами Державного казначейства України [2].

Відповідно до частини 3 зазначеної статті посадових осіб може бути накладено штраф від п'ятдесяти до сімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за вчинення наступних правопорушень:

— взяття зобов'язань без відповідних бюджетних асигнувань або з перевищенням повноважень, встановлених Бюджетним кодексом України чи законом про Державний бюджет України на відповідний рік;

— включення до складу спеціального фонду бюджету надходжень з джерел, не віднесених до таких Бюджетним кодексом України чи законом про Державний бюджет України на відповідний рік [2].

Щодо до Бюджетного кодексу України, то до попередньо висвітлених правопорушень законодавства можна віднести наступні: порушення встановлених термінів подання бюджетних запитів або їх неподання; нецільове використання бюджетних коштів; порушення вимог Бюджетного кодексу України при здійсненні витрат державного бюджету (місцевого бюджету) у разі несвоєчасного набрання чинності законом про Державний бюджет України (несвоєчасного прийняття рішення про місцевий бюджет) на відповідний рік [2].

За порушення бюджетного законодавства настає також і кримінальна відповідальність передбачена ст.ст. 210 і 211 Кримінального кодексу

України в редакції Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Бюджетного кодексу України» від 8 липня 2010 р. № 2457-VI [3].

Отже, проблема з вирішення порушення бюджетного законодавства досить велика. Адже це протиправне діяння завдає шкоду не лише окремим елементам, а й державі в цілому, та потребує постійного регулювання законодавця.

Література

1. Нагребельний В. П. Фінансове право України. Загальна частина: навч. посіб. / В. П. Нагребельний, В. Д. Чернадчук, В. В. Сухонос. – Суми: Унів. кн., 2004. – 320 с.

2. Бюджетний кодекс України: станом на 13.02.2016 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Парлам. вид-во, 2016.

3. Кримінальний кодекс України: станом на 1 вересня 2015 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К.: Паливода А.В., 2015. – 212 с.

4. Іванський А. Й. Фінансово-правова відповідальність: теоретичний аналіз: монографія / А. Й. Іванський. – О.: Юридична література, 2008. – 504 с.

УДК 342.922(043.2)

Шевчук А. В., Сенишин С. Р., студентки,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Гончарук С. Т., к.ю.н., професор

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ

Державна служба може бути розглянута в декількох аспектах, а саме:

соціальному – тобто державна служба як соціальна категорія - це професійне здійснення за дорученням держави громадсько-корисної діяльності особами, які обіймають посади в державних структурах;

політичному – як діяльність з реалізації державної політики, досягнення відпрацьованих політичними силами державно-політичних цілей і завдань у суспільстві і державі;

соціологічному – це практична реалізація завдань і функцій держави, компетенції державних органів;

правовому - юридичне встановлення державно-службових відносин, при реалізації яких і досягається практичне виконання посадових обов'язків, повноважень службовців і компетенції державних органів [1].

Новий закон України «Про державну службу» від 10.12.2015 року дає більш розширене, детальне поняття державної служби в Україні. Відповідно до ст. 1 цього закону під нею розуміється публічна, професійна, політично неупереджена діяльність із практичного виконання